

CULTURES »

Lletres. Miguel Ríos, Sabina, Aute i Antonio Muñoz Molina són alguns dels 50 noms que han escrit en el llibre «Tribut a Serrat», escrit pel poeta Antonio Marín Albalade.

Egiptologia. Un papir mèdic egipci de l'època faraònica, el segon del món per la seva llargada, s'exposarà des de demà dimecres al Museu del Louvre, a París.

MÚSICA

El folk mostra la seva vitalitat en el triple CD del Tradicionàrius

TONI MATA I RIU/Manresa

Pot semblar que, per poc mediàtic i sovint gairebé invisible, el folk té una presència testimonial en l'escena musical catalana, però dia rere dia hi ha qui s'encarrega de desmentir aquesta percepció. No és només el portentós festival Tradicionàrius, que cada any fa d'aparador de luxe de la notable creació que s'esdevé en el terreny del folk a Catalunya. És la realitat quotidiana la que no para d'oferir propostes interessants que apropen la música folk a la ciutadania i lluiten per fer-se un forat en les preferències del públic.

Un exemple magnífic de la vitalitat del folk és el triple disc compacte **20 anys de Tradicionàrius. Festival Folk Internacional**, que ha sortit al mercat editat per Discmedi. El Tradicionàrius va arribar enguany a les dues dècades de vida i, per primer cop des del 1999, quan es va fer un homenatge a Peret Blanc, de Beget, el disc que recull l'evolució del certamen té tres discos. 41 cançons amb artistes com Isidor Marí, Jordi Fàbregas, Kepa Junkera, La Carrau, La Troba Kung-fú, Marcel Casellas, Moussu T e Lei Jovents, l'Orquestra Àrab de Barcelona, Quamlibet, Quico el Cèlio, el noi i el mut de Ferreries, Xazzar, Xerramequ Tiquis Miquis i Miquel Gil, entre altres.

El Pont i les Violines actuen dijous a Sallent

Entre les cançons que es poden escoltar en el primer disc de l'àlbum, mereix especial esment la fusió de dues grans formacions com El Pont d'Arcalís i Les Violines, que en el darrer Tradicionàrius van presentar el seu espectacle conjunt. El nou muntatge musical de la coneguda com a Superbanda dels Pirineus, beu del treball que Artur Blasco porta a terme des de fa molts anys cercant cançons antigues dels Pirineus. El CD inclou el tema **Pregària per fer ploure**, una de les peces que es poden escoltar en un espectacle que es va preparar durant les primeres setmanes d'aquest any a Sallent. Ara, amb el sallentí Jordi Fàbregas al capdavant, la unió d'El Pont i Les Violines torna a Sallent per oferir el resultat al públic. El concert tindrà lloc a les 10 de la nit a la plaça de la Pau.

MÚSICA

Sant Vicenç clou amb un concert vibrant els actes del centenari Ball de Gitanes

JORDI LARGO
Sant Vicenç de Castellet

Diumenge era un dia especial per a Sant Vicenç de Castellet. I així es va viure. Es tancava tot un cicle d'actes, que va començar el febrer, per commemorar el centenari del Ball de Gitanes a la població, i es feia amb un espectacular concert a la plaça Clavé, on es va aplegar mig miler de persones. La clau de l'èxit? Tradició i innovació.

A la plaça Clavé s'esperava la cita que tancava el cercle: els cent anys d'aquell 10 de febrer de 1907, quan una colla de picapedrers de Caldes de Montbui, acompanyats per noies santvicentines, regalaven a la població un dels seus signes d'identitat. La plaça de l'Ajuntament (abans de la Constitució) era l'escenari d'una primera ballada. Diumenge, tothom tenia ganes de recordar-ho. El foc el va obrir la cobla Ciutat de Terrassa amb un recital de sardanes i l'estrena d'una peça inèdita composta expressament i titulada **100 galops per Sant Vicenç**. La segona part del concert va tenir com a nom propi el compositor manresà Xavier Mestres, que va ser l'encarregat d'arranjar de manera magistral la música tradicional de les gitanes amb tocs més moderns.

Un gran escenari format per una orquestra de trenta músics, un quintet manresà, la cobla Ciutat de Terrassa i el grup vocal Eumèlia van fer les delícies dels as-

JORDI LARGO

Mig miler de persones es van aplegar a la plaça Clavé per escoltar el concert de cloenda del centenari

sistents, que van poder escoltar la fusió de la música amb la part vocal. L'interès i la redescoberta rau en el fet que el ball de gitanes no té lletra, però se n'han pogut repescar alguns fragments, ja que alguns balladors hi posaven lletra inventada per tal de recordar-lo. El concert va acabar amb forts aplaudiments i amb el públic emocionat i dempeus reclamant un bis que no es va fer esperar.

Així es tancava l'any de Gitanes de Sant Vicenç, organitzat per una comissió que va obrir els actes el mateix dia que es complien els 100 anys de l'aniversari, el 10 de febrer, amb un espectacle conduït pel grup Cul-i-seu i la participació de la Colla de Geganters. També es va presentar el **Valset de la memòria**, una nova dansa que a partir d'ara formarà part de la ballada, el cava i el conte de les

Gitanes. També s'ha de destacar la primera ballada infantil i juvenil de Gitanes, que va reunir una setantena de nens i nenes el passat dia 26 de maig a la plaça de l'Ajuntament, així com també la ballada del diumenge dia 27 de maig, que va reunir 250 balladors.

El mateix dia de la ballada s'inaugurava una exposició de 300 fotografies relacionades amb aquesta tradició d'interès local.

ART

Falcó exposa al Museu de la Mediterrània les tretze obres de la sèrie «Fons marins»

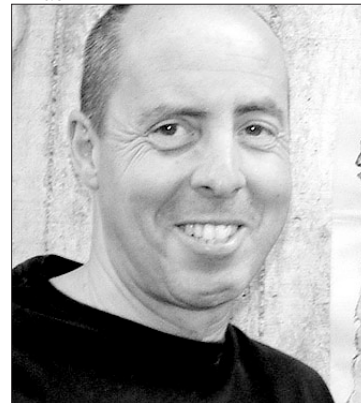
S. PAZ/ Manresa

A Joaquim Falcó (Manresa, 1958) li agraden les sèries. Primer perquè l'obliguen a enfrontar-se al llenç i, segon, perquè, a través d'elles, experimenta formalment. Ho va fer amb Charles Chaplin (una quarantena de quadres que han viatjat per Catalunya i la República Dominicana) i amb **Fons marins**, una sèrie que va pintar la primavera de l'any passat, que va portar parcialment a Girona i que, ara, fins a l'1 de juliol es pot veure en la seva totalitat al Museu de la Mediterrània (can Quintana, c/ d'Ullà, 31), de Tor-

roella de Montgrí. Són tretze obres, tres d'elles de gran format (de 2 i 3 metres) amb el blau (com no podia ser d'una altra manera) com a protagonista. La darrera peça que va crear per a aquesta sèrie, la més espectacular pel format, és l'única que ha pintat amb posterioritat, fa només tres setmanes. I l'última és sempre «la que més agrada».

Fons marí «són visions oníriques dels meus records d'infantesa quan passava les vacances al mar», a Tamariu, a la Costa Brava, explica. Una obra plena de colors vius, amb pops, coralls, i es-

ARXIU/S. P.

Joaquim Falcó

trelles, i una exposició «molt màtica» creada amb molts gruixos i barrejant la pintura acrílica amb papers reciclats, serradures i trosos de pintura seca «que trobo pertot arreu a l'estudi». La marca Falcó. Per al pintor manresà, el Museu de la Mediterrània té tot el significat en una obra com **Fons marí: «és un homenatge**

plàstic a la Mediterrània». Una de les «conseqüències» d'aquesta sèrie, remarca l'artista, és que el color blau ha tornat a tenir una presència preponderant a la seva obra més recent. Falcó està treballant en la barreja de pintura d'esmalts sintètics amb pintura acrílica, en un treball que, diu, és més «abstracte, més expressionista» i on la referència figurativa tan present en els darrers temps, no és tan explícita. A més, el pintor manresà continua la seva fructífera relació amb Itàlia. Actualment té una altra sèrie exposada, aquesta sobre papallones, a la galeria Piu Arte de Bolonya. De la sèrie sobre papallones Joaquim Falcó n'ha pintat una dotzena de quadres.

Fons marins es pot visitar de dilluns a dissabte d'11 del matí a 2 de la tarda i de 5 a 8 del vespre; diumenges i festius, d'11 a 2 de la tarda. Els dimarts és tancat.